

- A. JANKUN, H. WCISŁO et al. Further studies in chromosome numbers of Polish Angiosperms. Eleventh contribution. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **19**: 107–148.
- SKALIŃSKA M., POGAN E., CZAPIK R. et al. 1978. Further studies in chromosome numbers of Polish Angiosperms. Twelfth contribution. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **21**: 31–63.
- POGAN E., WCISŁO H., JANKUN A. 1980. Further studies in chromosome numbers of Polish Angiosperms. Part XIII. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **22**: 37–69.
- POGAN E., RYCHLEWSKI J. et al. 1980. Further studies in chromosome numbers of Polish Angiosperms. Part XIV. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **22**: 129–153.
- POGAN E., WCISŁO H. 1981. Studies in *Ranunculus ficaria* L. IV. Cyto-embryological studies. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **23**: 37–54.
- POGAN E., WCISŁO H. 1981. Studies in *Ranunculus ficaria* L. V. Cytoembryological analysis of *Ranunculus ficaria* L. subsp. *calthifolius* (Rchb.) Arcang. with B-chromosomes. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **23**: 83–96.
- POGAN E., CZAPIK R., JANKUN A., KUTA E. et al. 1982. Further studies in chromosome numbers of Polish Angiosperms. Part XV. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **24**: 91–126.
- POGAN E., WCISŁO H., IZMAIŁOW R., PRZYWARA L. et al. 1982. Further studies in chromosome numbers of Polish Angiosperms. Part XVI. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **24**: 159–189.
- POGAN E., WCISŁO H. 1981. Cytoembryological aspects of reduced seed setting in *Ranunculus ficaria* L. subsp. *bulbifer* (Marsden-Jones) Lawalręć. *Acta Soc. Bot. Pol.* **50**: 253–255.
- POGAN E., WCISŁO H. 1983. Studies in *Ranunculus ficaria* L. VI. Cytoembryological analysis of triploids from Poland. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **25**: 43–55.
- POGAN E., IZMAIŁOW R. et al. 1983. Further studies in chromosome numbers of Polish Angiosperms. Part XVII. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **25**: 57–77.
- POGAN E., WCISŁO H. 1983. A list of chromosome numbers of Polish Angiosperms II. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **25**: 103–172.
- POGAN E., CZAPIK R., JANKUN A. et al. 1985. Further studies in chromosome numbers of Polish Angiosperms. Part XVIII. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **27**: 57–74.
- POGAN E., JANKUN A., MAŁECKA J., WCISŁO H. et al. 1986. Further studies in chromosome numbers of Polish Angiosperms. Part XIX. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **28**: 65–85.
- POGAN E., WCISŁO H. 1986. Studies in *Ranunculus ficaria* L. VII. Additions to chromosome numbers. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **28**: 87–92.
- POGAN E., JANKUN A., TURALA-SZYBOWSKA K. et al. 1987. Further studies in chromosome numbers of Polish Angiosperms. Part XX. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **29**: 1–17.
- POGAN E., JANKUN A., WCISŁO H. et al. 1988. Further studies in chromosome numbers of Polish Angiosperms. Part XXI. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **30**: 119–136.
- POGAN E., JANKUN A., SAWICKA Z. et al. 1989. Further studies in chromosome numbers of Polish Angiosperms. Part XXII. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **31**: 1–17.
- POGAN E., WCISŁO H. 1989. Cytological investigations on *Hieracium pilosella* L. from Poland. I. Karyological studies. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **31**: 19–28.
- POGAN E., JANKUN A., WCISŁO H. et al. 1990. Further studies in chromosome numbers of Polish Angiosperms. Part XXIII. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **32**: 171–188.
- POGAN E., WCISŁO H. 1990. Chromosome numbers of Polish Angiosperms. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **32**: 1–169.
- POGAN E., JANKUN A., WCISŁO H. et al. 1991. Further studies in chromosome numbers of Polish Angiosperms. Part XXIV. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **33**: 25–43.
- POGAN E., WCISŁO H. 1995. Embryological analysis of *Hieracium pilosella* L. from Poland. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* **37**: 53–61.

ROCZNICE, JUBILEUSZE ANNIVERSARIES, JUBILEES

SERIA WYDAWNICZA „NASZE DRZEWA
LEŚNE” – W SETNĄ ROCZNICĘ URODZIN
STEFANA BIAŁOBOKA

‘Our Forest Trees’ editorial series in 100th
anniversary of Stefan Białobok

Profesor Stefan Białobok (Ryc. 1) urodził się 11 maja 1909 r. w Czernichowie koło Krakowa. Wychowywał się w Puławach, a po skończeniu studiów ogrodniczych w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie w roku 1933 został zatrudniony w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach. Dzięki stypendiom z Funduszu Kultury Narodowej miał możliwość zapoznać się

Ryc. 1. Profesor Stefan Białobok (fot. K. Jakusz).

Fig. 1. Professor Stefan Białobok (phot. K. Jakusz).

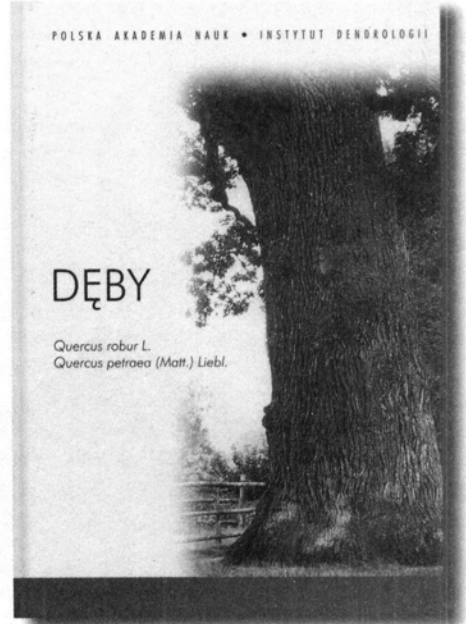
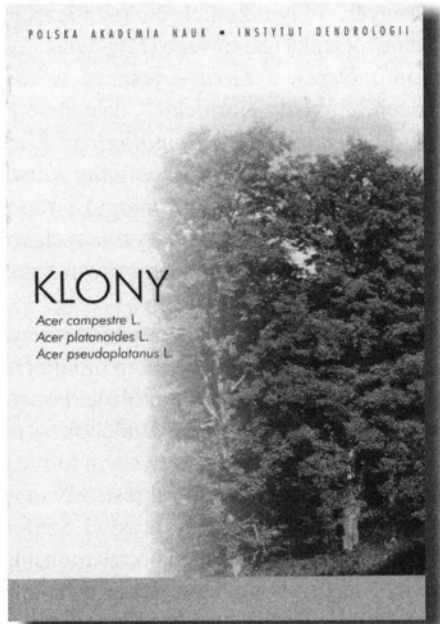
z pracami sadowniczymi oraz selekcyjnymi, prowadzonymi w najważniejszych ośrodkach Europy. Z Ogrodami Kórnickimi zapoznał się pod koniec lat trzydziestych ubiegłego wieku, kiedy podjął pracę w Państwowej Szkole Ogrodniczej w Poznaniu. Wtedy też nawiązał kontakt z ówczesnym dyrektorem Ogrodów, Antonim Wróblewskim (1881–1944). Po jego śmierci, w 1945 r., Stefan Białobok objął kierownictwo Ogrodów, zajmując się ich rozwojem, organizacją badań naukowych i przekształcaniem ich w placówkę naukową, najpierw w ramach Fundacji „Zakłady Kórnickie”, a od 1952 r. w strukturze Polskiej Akademii Nauk (Boratyński et al. 1993, Bugała 1993, 1996).

Profesor Białobok doskonale rozumiał, że najpierw Zakład, a następnie Instytut (Bugała 1996, Chałupka 2008) nie będzie właściwie spełniał swojej roli bez własnych wydawnictw oraz bez popularyzacji wiedzy. To ostatnie zadanie było wpisane, jako jedno z najważniejszych, w zakres obowiązków wszystkich pracowników

naukowych. W tym kontekście rozpoczęcie wydawania rocznika naukowego (*Pamiętnik Zakładu Badania Drzew i Lasu* – jeszcze w ramach Fundacji „Zakłady Kórnickie”, następnie *Prace Zakładu Dendrologii i Pomologii w Kórniku*, przekształcone później w *Arboretum Kórnickie*, a od roku 2000 w *Dendrobiologia*) i zapoczątkowanie serii książek popularyzujących wiedzę o drzewach, było traktowane na równi z samymi badaniami.

„Nasze Drzewa Leśne” to tytuł serii wydawniczej poświęconej zagadnieniom biologii drzew naturalnie występujących w Polsce. Pomysł jej powołania, jak pisze Stefan Białobok w przedmowie zamieszczonej w pierwszym tomie (Białobok 1970a), w znacznym zakresie zawdzięczać należy profesorowi Władysławowi Szaferowi. Planował on wydanie książki popularnonaukowej poświęconej drzewom, której nadał roboczy tytuł „Mozaiki leśne”. Jak sam Szafer wspomina (za Białobokiem 1970a) „W tych pełnych nadziei, lecz i trosk, miesiącach zimy 1944/45 wzbudziła się we mnie tak piekająca tęsknota za drzewami i lasem (nie byłem w lesie od 5 lat), że musiałem dać jej jakieś ujście. Wtedy ułożyłem plan napisania popularnonaukowej książki, której w myśli dałem tytuł „Mozaiki leśne”. Skończyło się na przemyśleniu treści książki, która miała mieć 12 rozdziałów, zgromadzeniu do niektórych z nich urywkowych materiałów oraz do napisania przedmowy”.

Pomysł opracowania i wydania biologicznych monografii drzew leśnych został podjęty przez profesora Stefana Białoboka, który rozpoczął przygotowania do jego realizacji, starając się zainteresować tym ambitnym przedsięwzięciem botaników, leśników i dendrologów. Dwie konferencje naukowe, zorganizowane między innymi pod Jego przewodnictwem w ówczesnym Zakładzie Dendrologii i Arboretum Kórnickim Polskiej Akademii Nauk w Kórniku, były krokiem w tym kierunku. Pierwsza (1965), poświęcona była biologii sosny zwyczajnej (Białobok, Żelawski 1967), druga (1967; patrz Sprawozdanie Zakładu Dendrologii PAN) dotyczyła świerka pospolitego (Białobok 1967). W konferencjach tych wzięli udział liczni botanicy i leśnicy z wielu ośrodków

Ryc. 2. Ostatnio wydane monografie klonów i dębów.

Fig. 2. Recently published monographs of maples and oaks.

naukowych Polski, zajmujący się biologią drzew. Podstawowym sukcesem konferencji było uzyskanie informacji, jakie zagadnienia są poznane, a jakim należy poświęcić więcej uwagi.

Profesor Białobok wdrażał w kierowanym przez siebie Zakładzie, a następnie Instytucie Dendrologii, nowe metody i kierunki badawcze. Jego szczególnym zainteresowaniem cieszyła się zawsze fizjologia i genetyka drzew, którym poświęcał wiele uwagi. Na przełomie lat 60. i 70. XX wieku były to kierunki intensywnie rozwijające się w Europie i świecie. Podstawowe informacje dotyczące tych właśnie zagadnień wydano jako materiały pokonferencyjne z konferencji poświęconej sośnie w książce zatytułowanej *Zarys fizjologii sosny zwyczajnej* (Białobok, Żelawski 1967, 1976). Dopełnieniem było wydanie pierwszego tomu monografii z serii „Nasze Drzewa Leśne” – *Sosna zwyczajna* (*Pinus silvestris* L.) w roku 1970 (Białobok 1970b). Monografia obejmowała wszystkie, poza fizjologią, najważniejsze zagadnienia dotyczące biologii sosny zwyczajnej, od informacji z zakresu paleobotaniki, poprzez

systematykę, zmienność i rozmieszczenie geograficzne, morfologię i anatomię z cytologią i embriologią, podstawy ekologii, zagadnienia genetyczne, aż po omówienie innych organizmów związanych z sosną jako żywicielem, właściwości drewna, przegląd użytkowania w czasach historycznych i wykaz drzew pomnikowych.

Zaangażowanie wybitnych znawców zagadnień omawianych w monografii sosny, a także brak podobnych opracowań sprawiły, że książka ta, jak również następne tomy serii, spotkały się z dużym zainteresowaniem i dobrym odbiorem zarówno wśród pracowników naukowych i studentów, jak i w gronie leśników (Bernadzki 1970, Mowszowicz 1972).

W Przedmowie do serii „Monografie popularnonaukowe – Nasze Drzewa Leśne” został jasno określony cel wydawnictwa (Białobok 1970a). Czytamy tam: „W każdym tomie „Monografii” (...) [znajdą się] (...) działy: historia, systematyka, zmienność i rozmieszczenie, morfologia, anatomia, cytologia i embriologia, genetyka, ekologia, najważniejsze choroby i szkodniki oraz ich

zwalczanie, znaczenie drewna, chemizm, ochrona drzew i drzewostanów”. Program ten realizowany był konsekwentnie w kolejnych tomach serii, wzbogacanych o coraz szerszy zakres informacji, bądź to specyficznych dla danego gatunku, bądź też z uwagi na pojawiające się nowe, ważne działy, jak np. żywienie mineralne, ekofizjologia, mikoryza, etc., na co zwracano uwagę w recenzjach czy omówieniach kolejnych tomów (np. Anonim 1986, Wk 2006, Wójcicki 2008). Wydawnictwo nie popadło w rutynowe powielanie podobnych informacji, uwzględniając specyfikę poszczególnych drzew oraz aktualne i nowe osiągnięcia nauki. Reakcją na proces zamierania drzew i lasu z końca lat 70. i początku 80. XX wieku było zorganizowanie konferencji poświęconej tym zagadnieniom, która zaowocowała dodatkowym, specjalnym tomem *Życie drzew w skażonym środowisku* (Białobok 1989).

Monografie były „ukochanym” dziełem Profesora Stefana Białoboka. Uważał on, że popularyzacja wiedzy o drzewach jest nie mniej ważnym zadaniem, niż same badania naukowe. Stąd wydawanie kolejnych tomów monografii miało miejsce dość szybko, jak na ówczesne warunki, ograniczone przydziały papieru oraz limity wydawnicze. Redakcją techniczną i opracowaniem graficznym zajmowało się Państwowe Wydawnictwo Naukowe, które dbało także o poprawność języka. Wydało ono w sumie 11 tomów; ostatnie w roku 1990. Po przełomie 1989/1990 poszczególne tomy wydawane były w Agencji Arkadia (3 tomy), następnie Wydawnictwie Sorus (2 tomy) i w Wydawnictwie Naukowym Bogucki (2 tomy). Ostatnio wydane tomy monografii, poświęcone klonom i dębom (Ryc. 2) zyskały także bogatszą szatę graficzną.

Profesor Białobok redagował monografie do śmierci w 1992 roku. W sumie spod jego ręki wyszło 14 tomów. Redaktorem czterech ostatnich tomów był Profesor Władysław Bugała, zmarły w czerwcu 2008 roku. Z inicjatywy profesora Bugały podjęte zostały także starania nad przygotowaniem monografii wiązów (*Ulmus minor*, *U. laevis* i *U. glabra*), ostatniego rodzaju drzew w Polsce, których monografie jak dotąd

Ryc. 3. Kamień z tablicą pamiątkową dla uczczenia 100 rocznicy urodzin Stefana Białoboka (fot. A. Boratyński).

Fig. 3. Erratic block with commemorating plate of 100th anniversary of Stefan Białobok (phot. A. Boratyński).

nie opublikowano. Prace nad tym tomem są obecnie kontynuowane. W redagowaniu monografii drzew czynnie wspomagali profesora Białoboka, a później profesora Bugałę, sekretarze redakcji: Tadeusz Przybylski (1970–1979), Leon Mejnartowicz (1979–1983), a od roku 1980 – Adam Boratyński.

Poszczególne tomy przygotowywane były przez zespoły autorów, każdorazowo zapraszanych przez redakcję. W przygotowaniu dotychczas wydanych tomów monografii brało udział 126 autorów pochodzących z 34 instytucji naukowych¹ z 20 ośrodków w kraju. Największy wkład w przygotowywanie kolejnych tomów monografii wniósł Instytut Dendrologii PAN, w którym 34 autorów opracowało w sumie 149 rozdziałów dotychczas wydanych tomów, to jest ponad połowę. Bardzo duży udział w opracowywaniu monografii mieli także autorzy z Poznania, Krakowa i Warszawy.

Celem, jaki nakreślono monografiom, była popularyzacja wiedzy o biologii drzew (Białobok 1970a), jednak już od początku ich wydawania

¹ Instytutów i/lub katedr na uczelniach, instytutów bądź zakładów Polskiej Akademii Nauk, Instytutu Badawczego Leśnictwa, a także Muzeum Tatrzańkiego, Białowieskiej Stacji Geobotanicznej i Parków Narodowych.

spełniały one także ważną rolę w badaniach naukowych. Planowanie badań z zakresu fizjologii, genetyki, zmienności morfologicznej, systematyki drzew leśnych w Polsce zaczynało się zwykle od przestudiowania właściwego rozdziału w monografii określonego gatunku drzewa. Znajdowany tam przegląd piśmiennictwa, zwłaszcza przed uzyskaniem dostępu do cyfrowych bibliotek i baz danych literatury, ułatwiał dotarcie do wielu cennych źródeł informacji. Spowodowało to w pewnym zakresie spopularyzowanie „Naszych Drzew Leśnych” także za granicą, o czym świadczy z jednej strony ponad 150 cytowań w ISI Web of Knowledge, a z drugiej wydanie angielskie „Fizjologii sosny zwyczajnej” (Białobok, Żelawski 1976), monografii sosny zwyczajnej i limby (Białobok 1975a, b) oraz cisa i topoli (Białobok 1978a, b), sfinansowane przez U.S. Department of Agriculture i National Science Foundation w Waszyngtonie.

Liczne zapytania kierowane do redakcji w sprawie wznowienia wcześniej wydanych monografii, których nakłady uległy wyczerpaniu, spowodowały opracowanie „Biologii sosny zwyczajnej” (Białobok et al. 1993), a następnie „Biologii świerka pospolitego” (Boratyński, Bugała 1998). Przygotowywanie maszynopisów tych książek też zostało zapoczątkowane dzięki inicjatywie profesora Białoboka, któremu nie było jednak dane doczekać ich wydania.

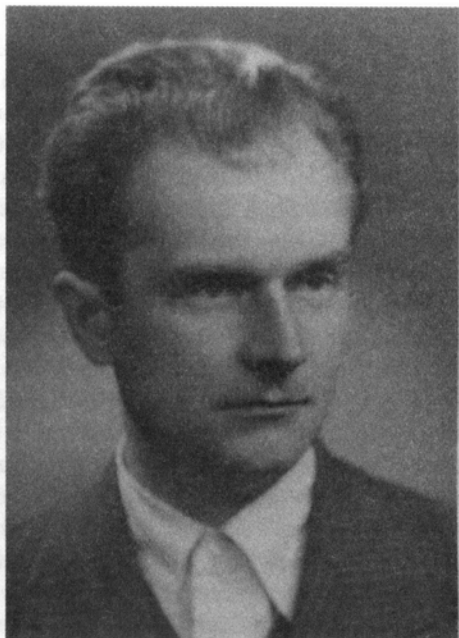
Obecnie, przygotowując kolejny, ostatni już tom monografii z serii „Nasze Drzewa Leśne”, przypominamy sylwetkę jej inicjatora oraz zakres dzieła przez niego zapoczątkowanego. W dniach 14–15 maja 2009 roku w Instytucie Dendrologii Polskiej Akademii Nauk zorganizowana została konferencja naukowa, połączona z odsłonięciem tablicy pamiątkowej dla uczczenia pamięci profesora Stefana Białoboka (Ryc. 3).

LITERATURA

- ANONIM 1986. Modrzewie. *Las Polski* 60(23): 22.
- BERNADZKI E. 1970. Sosna zwyczajna w monografii. *Las Polski* 44(20): 13–14.
- BIAŁOBOK S. (red.) 1967. Materiały z konferencji naukowej, poświęconej badaniom nad świerkiem pospolitym w Polsce. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Poznań.
- BIAŁOBOK S. 1970a. Przedmowa do serii „Monografie popularnonaukowe. Nasze Drzewa Leśne”. W: S. BIAŁOBOK (red.), Sosna zwyczajna – *Pinus silvestris* L. Nasze Drzewa Leśne, 1. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa – Poznań, s. 5–8.
- BIAŁOBOK S. (red.) 1970b. Sosna zwyczajna – *Pinus silvestris* L. Nasze Drzewa Leśne, 1. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa – Poznań.
- BIAŁOBOK S. (red.) 1975a. Scots pine – *Pinus sylvestris* L. Published for the U. S. Department of Agriculture and National Science Foundation, Washington, D.C., by the Foreign Scientific Publications Department of the National Center for Scientific, Technical and Economic Information, Warsaw, Poland.
- BIAŁOBOK S. (red.) 1975b. Stone pine – *Pinus cembra* L. Published for the U. S. Department of Agriculture and National Science Foundation, Washington, D.C., by the Foreign Scientific Publications Department of the National Center for Scientific, Technical and Economic Information, Warsaw, Poland.
- BIAŁOBOK S. (red.) 1978a. The Yew – *Taxus baccata* L. Published for the U. S. Department of Agriculture and National Science Foundation, Washington, D.C., by the Foreign Scientific Publications Department of the National Center for Scientific, Technical and Economic Information, Warsaw, Poland.
- BIAŁOBOK S. (red.) 1978b. The Poplars – *Populus* L. Published for the U. S. Department of Agriculture and National Science Foundation, Washington, D.C., by the Foreign Scientific Publications Department of the National Center for Scientific, Technical and Economic Information, Warsaw, Poland.
- BIAŁOBOK S. (red.) 1989. Życie drzew w skażonym środowisku. Nasze Drzewa Leśne, 21. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa – Poznań.
- BIAŁOBOK S., BORATYŃSKI A., BUGAŁA W. (red.) 1993. Biologia sosny zwyczajnej. Sorus, Poznań – Kórnik.
- BIAŁOBOK S., ŻELAWSKI W. 1967. Przedmowa. W: S. BIAŁOBOK, W. ŻELAWSKI (red.), Zarys fizjologii sosny zwyczajnej. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa – Poznań, s. 7.
- BIAŁOBOK S., ŻELAWSKI W. (red.) 1976. Outline of physiology of Scots pine. Published for the U. S. Department of Agriculture and National Science Foundation, Washington, D.C., by the Foreign Scientific Publications Department of the National Center for Scientific, Technical and Economic Information, Warsaw, Poland.
- BORATYŃSKI A., BUGAŁA W. (red.) 1998. Biologia świerka pospolitego. Bogucki Wydawnictwo Naukowe, Poznań.

- BORATYŃSKI A., DOLATOWSKI J., OLEKSYN J. 1993. Stefan Białobok (1909–1992). *Wiad. Bot.* 37(1/2): 93–98.
- BUGAŁA W. 1993. Prof. dr Stefan Białobok (1909–1992). *Wiad. Bot.* 27(1/2): 110–112.
- BUGAŁA W. 1996. Od Ogrodów Kórnickich do Instytutu Dendrologii. *Arbor. Kórnickie* 41: 5–13.
- CHALUPKA W. 2008. 75 lat Instytutu Dendrologii w Kórniku (1933–2008): wybrane karty z historii. *Rocz. Dendrol.* 56: 53–73.
- MOWSZOWICZ J. 1972. Sosna zwyczajna, *Pinus silvestris* L. Nasze drzewa leśne, 1. Warszawa – Poznań 1970. *Rocz. Dendrol.* 26: 195 [recenzja].
- NOWAK E. 1993. Bibliografia prac profesora doktora Stefana Białoboka. *Wiad. Bot.* 37(1/2): 98–109.
- WÓJCICKI J. J. 2008. W. Bugała, A. Boratyński (red.) 2006. Dęby. Nasze drzewa leśne. Monografie popularnonaukowe. Tom 11. *Wiad. Bot.* 52(1/2): 164.
- WK [W. KUSIAK] 2006. Nasze drzewa leśne – Dęby. *Przegl. Leśn.* 10: 7 [recenzja].

Adam BORATYŃSKI

w kościele ss. Norbertanek, parafia Najśw. Salwatora w Krakowie); córka – Justyna Tacik-Schwan, lekarz pediatra.

3. WYKSZTAŁCENIE. 1932/1933 – Instytut Marii (ul. Pędzichów, Kraków), 1933/1934–1937/1938 – szkoła podstawowa przy ul. Biskupiej w Krakowie, 1938/1939 – ukończył I kl. III Gimnazjum im. Króla Jana III Sobieskiego w Krakowie, 1940/1941 – Szkoła Rzemieślnicza w Krakowie, 1941–1943 – Szkoła Handlowa w Krakowie, 1943/1944 – szkoła handlowa „wyższego stopnia” w Krakowie. Równocześnie przygotowywał się do egzaminu dojrzałości, który zdał przed Państwową Tajną Komisją Egzaminacyjną w Krakowie w 1944, matura z zakresu liceum ogólnokształcącego typu humanistycznego [świadectwo dojrzałości zweryfikowane przez Państwową Komisję Weryfikacyjną w 1945]. W 1944 wstąpił do diecezjalnego Seminarium Duchownego mieszczącego się w pałacu arcybiskupim (ul. Franciszkańska 3, Kraków). Seminarium to opuścił po około dwóch latach; była to decyzja zarówno jego, jak i władz seminaryjnych. 1946–1952 – studia na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Jagiellońskiego.

LEKSYKON BOTANIKÓW POLSKICH DICTIONARY OF POLISH BOTANISTS

70. TADEUSZ STANISŁAW TACIK

1. DATA I MIEJSCE URODZENIA I ŚMIERCI. Ur. 20 VII 1926 Kraków, zm. 2 IV 1989 Kraków.

2. RODZINA. Ojciec – Władysław (1883–1938), pochodził ze wsi Kliszów koło Mielca, z zawodu krawiec, po I wojnie światowej przeniósł się do Krakowa, tu kupił i prowadził aż do śmierci mały sklep spożywczy na rogu ul. Karmelickiej i Pawlikowskiego; matka – Maria z domu Wiącek (1893–1983), pochodziła ze wsi Borowa koło Mielca, po 10-letnim pobycie w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej (1914–1924) wróciła do Polski i wyszła za mąż za Władysława Tacika, po jego śmierci przejęła prowadzenie sklepu; żona – Helena Trzcina-Tacik, botanik, profesor w Instytucie Botaniki Uniwersytetu Jagiellońskiego (ślub 25 VI 1962